

Komentáre k čítaniam ✘ 15. cezročná nedeľa C

(ku komentárom je potrebné použiť aj text Svätého Písma)

Nie úplne ťažká veda

Prvé čítanie (Dt 30, 10-14):

Ak by bol Mojžiš prostorekejší, tak by ľuďom povedal: „Ale, choďte, prosím vás! Nerobte z toho vedu! Nehovorím vám nič, čo by ste ešte neboli počuli alebo na čo by ste dokonca neboli schopní prísť i sami svojim šiestym zmyslom. Ved' sú to všetko veci, ktoré máte vpísané do svojho srdca: neklamte, nekradnite, nevražдите, necudzoložte, nezabúdajte na svojich rodičov a nezabúdajte ani na Boha. Jednoduché, nie!?”

Áno, je to jednoduché. No faktom je, že všetko, čo je jednoduché, vzdoruje ľudskej vôli. A vôľa, tento najmocnejší aspekt našej ľudskej podstaty, je tým, čo nás robí podobnými Bohu. A to je dôvod, prečo nás tento kúsok božskosti v nás, neustále tlačí tam kdesi hore a chce, aby sme sa posadili na svoj vlastný trón a stali sa predmetom svojej vlastnej sebaúcty. Naším obľúbeným prikázáním je: poklož sa a služ mne! Nemá zmysel pripomínať, že tomuto prikázaniu sa obyčajne dostáva oveľa viac poslušnosti, než všetkým tým desiatim dohromady.

Mojžiš vyzýva ľudí, aby svoje srdcia a duše podriadili Božiemu zákonu. Ak by sa každý jeden z nás vzdal tej svojej zúrivo nezávislej a seba-hľadajúcej vôle, Boží zákon by sa pre nás stal druhou prirodzenosťou.

Druhé čítanie (Kol 1, 15-20):

Pavol sa dnes zaoberá tým, čo niektorí nazývajú termínom pred-existencia Krista. Ján evanjelista túto myšlienku vyjadruje vo svojom evanjeliu takto: „Na počiatku bolo Slovo a to Slovo bolo u Boha a to slovo bolo Boh.“ Týmto básnickým jazykom Ján hovorí jednoducho toto: „Skôr než tu bol Ježiš, tu bol Kristus. V najsvätejšej Trojici jestvuje druhá božská osoba dávno pred tým, že sa Ježiš, človek, narodil v Betleheme.

Podobne i Pavol vysvetľuje myšlienku pred-existence Krista na úrovni poézie. Text z listu Kolosanom je prastarý hymnus, ktorého autorom možno je a možno nie je Pavol. Hymnus nám nepodáva informácie o tom, ako presne vstúpil Ježiš Kristus do času a histórie. Ani nám neposkytuje detaily, ako mohol Ježiš vykonávať svoje dve rozdielne úlohy v jednom a tom istom čase: byť tým, skrze ktorého všetko bolo stvorené a jeť rybu so svojimi učeníkmi na brehu jazera.

Evanjelium (Lk 10, 25-37):

Dôveruj právnikovi, keď kladie otázku, ako je aj tá v dnešnom evanjeliu. „Kto presne je však môj blížny, Pane!“ Ježiš mu porozpráva príbeh, ktorý tak radi počúvajú deti na katechizme, najjednoduchší príbeh na svete. Ako je možné predpokladať, tituly a roly charakterov z príbehu nehovoria o ničom. Pravda o tom, kto, akými ľuďmi sme, sa nám vyjavuje v hĺbke našich srdc a to, čo je v našich srdciach sa vyjavuje v tom, ako odpovedáme na ľudské utrpenie.

Toto je jasne viditeľné v našich zhromaždeniach, hoci sa tvárime, že to tak nie je. To, že stojíš rovno pred oltárom, ťa ani najmenej nerobí zbožným a zbožnosť samotná ťa automaticky nerobí priateľom Boha. Ani nie je to ani naopak: to, že ťa niekto označí za nepriateľa Boha, lebo nie si katolík alebo že... ani trochu neznamená, že nemiluješ svojich blížnych a vlastne ako dôsledok i Boha. My ľudia sedíme na lacných stoličkách a nevidíme preto tak, ako vidí veci Boh z perspektívy svojej večnosti. Namiesto otázky: „Kto je môj blížny?“ by sme sa mali radšej pýtať: „Komu som blížny ja? Ako by som mohol byť užitočný?“

Otázky na uvažovanie

- ❖ Kde, v ktorej oblasti sa tvoja vôľa a vôľa Božia dostávajú do kolízie najčastejšie?
- ❖ Ako pristupuješ k myšlienke tajomstva vo svojej viere?
Čo ono pre teba znamená v každodennom živote?
- ❖ Porozprávaj ty tvoj vlastný príbeh o tom, kedy nejaký „nepriateľ Boha“ vykonal ohromnú vec.
Ako to na teba zapôsobilo?

Činná odozva

Nech už v tvojom srdci niet žiadnych „nepriateľov Boha“. Nájdi nový spôsob premýšľania a vyjadrovania sa o ľuďom, ktorých považuješ od podstaty za zlých. Vyhýbaj sa posmechu, sarkazmu, stereotypom, čo sa týka prináležania ľudí k nejakej skupine. Začni vidieť v každom človeku milované Božie dieťa.

pripravil: MB@svd